

INTERNETPIONIERS ESTHER EKHART EN BAS PAUL

SOULMATES EN GELIEFDEN

Esther Ekhart (1972) en Bas Paul (1966) verplaatsen samen bergen. Al zeker twintig jaar. Eerst in Ierland, en nu in Weesp én de hele wereld. Esther en Bas waren een van de eersten die filmpjes van yogahoudingen op Youtube zetten, Esther was (en is nog steeds) de juf, Bas filmde haar. Inmiddels heeft EkhartYoga volgelingen in meer dan 120 landen.

Door **Mar Oomen** | Foto's **Jeannette Huisman**

Het was – vermoedelijk – tijdens de herdenkingsdienst ter gelegenheid van het overlijden van Esthers moeder, nu ruim 20 jaar geleden. Esther zag Bas, Bas zag Esther, en het volgende moment lagen ze in elkaars armen. Nu ja, dat is misschien wat overdreven, maar de omhelzing bij het weerzien na vijf jaar was buitengewoon innig. 'Oh, wat voelt dat goed', dacht Bas terwijl hij blij verrast Esther tegen zich aandrukte. 'Natuurlijk! Hij is het!', flitste het door Esthers hoofd toen ze Bas' armen om zich heen voelde. Een paar weken daarvoor had een 'beroemde heks van Amsterdam' haar tijdens een consult gezegd dat ze 'binnenkort hulp zou krijgen van iemand die ze al heel lang kende'. Esther had maar niet kunnen bedenken wie dat zou kunnen zijn. 'Ik ken Bas al sinds mijn derde', zegt de kleine, tengerere vrouw aan de houten tafel in haar aange-naam sober ingerichte tussenwoning ergens in het centrum van Weesp. 'Onze families zijn bijna al zo lang als ik leef verbonden met elkaar.' Bas: 'Ik was negen toen mijn vader ze ging ophalen van Schiphol. Hij had met zijn kerk in Soest geld

ingezameld voor een waterpomp die Esthers vader nodig had voor zijn ziekenhuis in Nigeria. Hij was daar zendingsarts. Zo zijn onze ouders bevriend geraakt. Toen ze terug in Nederland waren, gingen we vaak bij hen logeren. Ze woonden in een groot huis, vlakbij het strand.'

Esther: 'Ik wist eigenlijk al heel lang dat Bas en ik bij elkaar horen. Dat was een soort diep weten, zonder dat ik me daar echt bewust van was, jong als ik was. Ik kan me herinneren dat mijn oudste zus op een dag thuiskwam met: Bas heeft nu echt een vriendin en ik dacht: maar dat kán helemaal niet.'

Orkaan Lenny

Voor hen beiden was begin 2000 een buitengewoon zware tijd. Bas had net de vrouw verlaten met wie hij al tien jaar een relatie had. 'Ik was al die jaren echt een vader voor haar kind geweest.' En Esther was haar moeder kwijt, vermoedelijk verzwolgen door orkaan Lenny in de Caribische Zee, tijdens een zeiltocht van Curaçao naar Honduras die ze maakte met de liefde van haar leven. Haar ouders waren gescheiden toen Esther veertien was. Esther: 'Het was niet dat ze onverant- ▶

'Wat steady is, is onze relatie'

woord aan het zeilen waren, of zo. Jan, de vriend van mijn moeder, was een zeer bekwaam zeiler. En normaal gesproken komen er in die tijd van het jaar in dat gebied nooit stormen of orkanen voor. Ze moeten compleet verrast zijn geweest, ook omdat de orkaan ineens, totaal onverwacht, 180 graden van richting veranderde.’

Om de dood van haar moeder te kunnen verwerken had Esther zich ziek gemeld bij haar baan als maatschappelijk werker in een Blijf van Mijn Lijf-huis in Amsterdam. Bas werkte en woonde op dat moment bij een biologisch-dynamische tuinder in Flevoland. Begin jaren negentig had hij de opleiding tot biologisch-dynamische boer in Tiel gevolgd. Niet lang na hun weerzien vroeg hij Esther bij hem te komen logeren. Bas: ‘Ik bood haar rust’. Esther: ‘We zaten allebei in de put en tegelijkertijd waren we allebei niet gebonden aan wat dan ook. We konden gaan en staan waar we wilden.’

Hobbitachtig huisje

Dus een jaar later woonden ze in een huisje bovenop een berg in zuidwest Ierland, met acht hectare land om zich heen, niet ver van de kust en vlakbij een oom van Esther bij wie Bas na zijn middelbare school anderhalf jaar op de boerderij had gewerkt. Bas: ‘Als ik later groot ben wil ik hier wonen, had ik in die periode tegen mezelf gezegd. Zo fijn vond ik het daar. In Ierland werd ik klusjesman, bouwer, timmerman. De economie was booming, er was werk in overvloed. En ik had natuurlijk een groentetuin, we hielden kippen, geiten en op een goed moment liepen er zelfs Schotse Hooglanders op ons terrein.’

Esther: ‘Ik specialiseerde me verder als yogado-cent, therapeut en masseur. Via internet en door een opleiding in Cork te volgen. Van de erfenis van mijn moeder bouwde Bas een prachtig huisje als yogastudio.’

Bas: ‘Een hobbitachtig huisje van klei, met gras op het dak en met vloerverwarming.’

Esther: ‘Het Boab Centre, noemden we het. Elf mensen konden er in, de lessen waren altijd vol. Iedereen kwam: jonge mensen, oude mensen, boerinnen, bouwvakkers, alles door elkaar. Op een gegeven moment gaf ik zeker vijftien lessen per week. En nog waren er wachtlijsten. Ik voelde me schuldig dat ik niet iedereen kon helpen. Tijdens een meditatie retraite in Nederland kreeg ik het

idee om yogalessen online te zetten. Ik zelf ging op internet altijd op zoek naar inspiratie en wat ik daar aantrof was doorgaans weinig bevredigend.’

Bas: ‘Ik vond het een erg leuk plan en bood me aan als cameraman.’

Esther: ‘Een van onze allereerste filmpjes – een filmpje van de tripod headstand – zette Youtube op haar voorpagina. We hadden meteen 40.000 volgers. Dat aantal groeide uit tot 350.000. Volgens mij was ik op Youtube een van de eersten die dat soort filmpjes maakte.’

Bas: ‘Alle filmpjes samen hebben inmiddels meer dan 60 miljoen views.’

Esther: ‘We maakten filmpjes van vijf tot tien minuten waarin ik iets uitleg of een bepaalde houding voordoe.’

Financiële crisis

Bas: ‘Ondertussen was in Ierland de financiële crisis uitgebroken. Heel veel bedrijven vielen om. Ineens, binnen een paar dagen, hadden mensen geen werk meer. Ook yogastudio's gingen dicht.’

Esther: ‘Bij ons bleef het druk. Misschien omdat ik een van de eersten was met een studio. Misschien omdat we buitenlanders waren, relatieve buitenstaanders. Mensen voelden zich veilig bij ons. Ze hoefden niet bang te zijn voor roddels. In onze buurt kende iedereen elkaar.’

Bas: ‘Maar wat doen Ieren als het slecht gaat in hun land: ze emigreren. Ook veel vrienden vertrokken: naar Engeland, Frankrijk, Zwitserland, zelfs naar Nieuw Zeeland.’

Esther: ‘Ik kreeg heimwee naar mijn familie en vrienden in Nederland. Bovendien moest er toch een ander verdienmodel voor de filmpjes komen. Youtube leverde te weinig op, en wijzelf hadden niet de financiële middelen noch de kennis om een echte website met abonnees te bouwen. En dat wilde ik graag.’

Bas: ‘In Nederland hadden we een vriend met verstand van zaken en met geld. Hij wilde ons wel helpen met het opzetten van EkhartYoga.com. We begonnen in Lelystad en nu zitten we hier, in Weesp. Inmiddels werken dertien mensen voor het bedrijf, wijzelf inclusief. We hebben betalende klanten in maar liefst 120 landen, van Palestina tot Papua Nieuw Guinea. En samen met 21 andere yogateachers maken we elke dag weer nieuwe

filmpjes voor op de site. *Real yoga for real people*, daar gaat het ons om.’

Esther: ‘Een paar keer per jaar geef ik een workshop van een weekend of een week ergens in de wereld. Doorgaans organiseren studenten van de site zo'n workshop omdat ze me graag in levenden lijve zien. Er zijn websiteklanten die naar elke retreat komen, waar die ook gehouden wordt. Zo bijzonder. Voor mij is het leuk mijn onlinestudenten te ontmoeten. En in Portugal verzorg ik ieder jaar een docentenopleiding van een paar weken. Bas gaat altijd overal mee naartoe. Zonder Bas zou dit allemaal niet gelukt zijn.’

Zelfontwikkeling

Bas: ‘Esther komt met de ideeën...’

Esther valt hem in de rede: ‘Die krijg ik vaak in een stilte retraite. We gaan nu ook voor bedrijven yogaprogramma's ontwikkelen.’

Bas vervolgt: ‘... ik en inmiddels ook anderen voeren ze uit. Hoe het komt dat het goed gaat? We hebben samen het bedrijf en daarbinnen hebben we ieder onze eigen afdeling: Esther de yoga, ik de techniek.’

Esther: ‘En we zijn ook al heel vroeg in onze relatie aan zelfontwikkeling gaan doen. Ik volgde de cursus Clarity Process van Jeru Kabbal bij Taetske Kleijn en dat hielp mij om oude patronen op te helderen. Ik begreep dat als ik boos was op Bas, dat dat niet door Bas kwam, maar door iets in mijzelf. Negentig procent van ons lijden wordt veroorzaakt door onnodig lijden van de geest. Dankzij die cursus kon ik ook in het reine komen met het gegeven dat ik geen kinderen kan krijgen. Waarom wilde ik zo graag een kind? De cursus bood mij handvatten om dat verlangen te onderzoeken.’

Bas: ‘Esther was zo veel gelukkiger nadat ze die cursus had gedaan, dat ik hem ook ben gaan doen. In onze levens is heel veel gebeurd. Wat steady is, is onze relatie. Als het rustig dreigt te worden, zegt Esther: zullen we verhuizen? Ze zegt nooit: laten we ermee ophouden.’... ●

‘Esther heeft de ideeën, ik, en inmiddels ook anderen, voeren ze uit’

